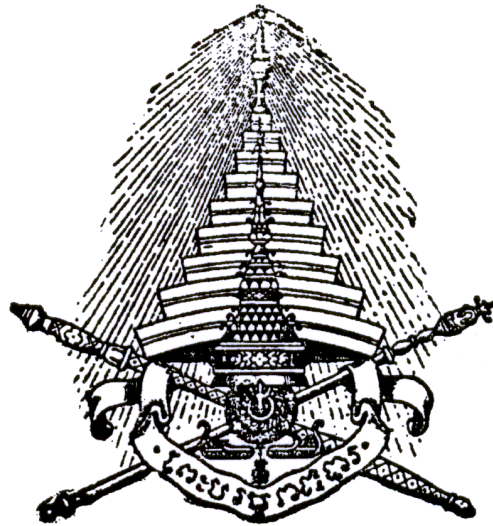

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๗๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ หน้า ๔๗๓

พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร

พุทธศักราช ๒๔๗๖

ประชาธิปไตย ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า เพื่อปฏิบัติการ
ตามความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายอาชญาทหาร

เล่ม ๕๐ หน้า ๔๗๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๖

และเนื่องจากทหารบก ทหารเรือ ได้รวมเป็นกระทรวงเดียวกัน สมควรตราบทบัญญัติว่าด้วยวินัยทหารเสียใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรตั้งต่อไปนี้

หมวด ๑

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกกฎว่าด้วยยุทธวินัยและการลงอาญาทหารบก ฐาน ละเมิดยุทธวินัย ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๔ กฎเสนาบตีว่าด้วยอำนาจลงอาญาทหารเรือ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๕ และบรรดากฎหมายข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

ว่าด้วยวินัย

มาตรา ๔ วินัยทหารนั้น คือ การที่ทหารต้องประพฤติตามแบบธรรมเนียมของทหาร

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๗๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ หน้า ๔๗๕

มาตรา ๕ วินัยเป็นหลักสำคัญที่สุดสำหรับทหาร เพราะฉะนั้นทหารทุกคนจักต้องรักษาโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนทำนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิด

ตัวอย่างการกระทำผิดวินัยทหารมีดังต่อไปนี้

- ๑) คือ จักขึ้น หลีกเลียง หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาเหนือตน
- ๒) ไม่รักษาระเบียบการเคารพระหว่างผู้ใหญ่ผู้น้อย
- ๓) ไม่รักษามรรยาทให้ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมของทหาร
- ๔) ก่อให้เกิดความสามัคคีในคณะทหาร
- ๕) เกียจคร้าน ละทิ้ง หรือเล่นเล่ต่อหน้าที่ราชการ
- ๖) กล่าวคำเท็จ
- ๗) ใช้กิริยาวาจาไม่สมควร หรือประพฤติไม่สมควร
- ๘) ไม่ตักเตือนสั่งสอน หรือลงทัณฑ์ผู้ใต้บังคับบัญชาที่กระทำผิดตามโทษานุโทษ

๙) เสพเครื่องดองของเมาจนถึงเสียกิริยา

แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๖๖

*มาตรา ๖ ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่จัดการระวังรักษาวินัยทหาร ที่ตนเป็นผู้บังคับบัญชาอยู่นั้น โดยกวัดจั้น ถ้าหากว่าในการรักษาวินัยทหารนั้น จำเป็นต้องใช้อาวุธเพื่อทำการ

เล่ม ๕๐ หน้า ๔๗๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๗๖

ปราบปรามทหารผู้ก่อการกำเริบก็ดี หรือเพื่อบังคับทหาร
ผู้ละทิ้งหน้าที่ให้กลับทำหน้าที่ของตนก็ดี ผู้บังคับบัญชาและ
ผู้ช่วยเหลือในการนั้นจะไม่ต้องรับโทษในการที่ตนได้กระทำ
ไปโดยความจำเป็นนั้นเลย แต่เมื่อมีเหตุตั้งกล่าวนี้ผู้บังคับ
บัญชาจักต้องรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตนจนถึงผู้บัญชา
การทหารโดยเร็ว และรายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหมทราบ

มาตรา ๗ ทหารผู้ใดกระทำผิดต่อวินัยทหารจักต้องรับ
ทัณฑ์ตามวิธีที่ปรากฏในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และ
อาจต้องถูกปลดจากประจำการ หรือถูกถอดจากยศทหาร

หมวด ๓

อำนาจลงทัณฑ์

มาตรา ๘ ทัณฑ์ที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดต่อวินัยทหารตั้ง
กล่าวไว้ในหมวด ๒ นั้น ให้มีกำหนดเป็น ๕ สถาน คือ

- ๑) ภาคทัณฑ์
- ๒) ทัณฑ์กรรม
- ๓) กัก
- ๔) ขัง
- ๕) จำขัง

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๗๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ หน้า ๔๗๗

แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. (๔-๔) พ.ศ. ๒๔๘๐

* มาตรา ๕ ภาคทณฑี คือ ผู้กระทำความผิดอันควรต้องรับทัณฑ์สถานหนึ่งสถานใดตั้งกล่าวมาแล้ว แต่มีเหตุอันควรปรานี จึงเป็นแต่แสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏหรือให้ทำทัณฑ์บนไว้

ทัณฑ์กรรมนั้น ให้กระทำการสุขา การโยธา ฯลฯ เพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งตนจะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว หรือปรับให้อยู่เวรยาม นอกจากหน้าที่ประจำ

กัก คือ กักตัวไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งตามแต่จะกำหนดให้

ขัง คือ ขังในที่ควบคุมแต่เฉพาะคนเดียวหรือรวมกันหลายคน แล้วแต่จะได้มีคำสั่ง

จำขัง คือ จำตรวนแล้วขังในที่ควบคุม

นอกจากทัณฑ์ที่กล่าวไว้ห้ามมิให้คิดขึ้นใหม่ หรือใช้วิธีลงทัณฑ์อย่างอื่นเป็นอันขาด

แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. (๔-๕) พ.ศ. ๒๕๐๕

* มาตรา ๑๐ ในการที่ผู้บังคับบัญชาจะลงทัณฑ์แก่ผู้กระทำผิดนั้น ให้กระทำได้แต่เฉพาะตามกำหนดในตารางกำหนดทัณฑ์ทั่วยุทธราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ผู้บังคับบัญชาชั้นใดจะมีอำนาจเป็นผู้ลงทัณฑ์ชั้นใด และผู้อยู่ในบังคับบัญชาชั้นใดจะเป็นผู้รับทัณฑ์ชั้นใดตามตารางกำหนดทัณฑ์นั้น ให้ถือเกณฑ์เทียบต่อไป

เล่ม ๕๐ หน้า ๔๗๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๗๖

*แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ราชกิจจานุเบกษาแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗

ตำแหน่งชั้น	เป็นผู้ลงทัณฑ์ ชั้น	เป็นผู้รับทัณฑ์ ชั้น
(๑) แม่ทัพ	๑	—
(๒) ผู้บัญชาการกองพล	๒	—
(๓) ผู้บังคับการกรม ผู้บังคับ การกองเรือรบ	๓	—
(๔) ผู้บังคับหมวดเรือ	๔	ก
(๕) ผู้บังคับกองพัน ผู้บังคับ การเรือชั้น ๑	๕	จ
(๖) ผู้บังคับการเรือชั้น ๒ ต้น เรือชั้น ๑	๖	ก
(๗) ผู้บังคับกองร้อย ต้นเรือ ชั้น ๒ ผู้บังคับการเรือ ชั้น ๓ นายกราบเรือ	๗	ง
(๘) ผู้บังคับหมวด ต้นเรือ ชั้น ๓	๘	จ
(๙) ผู้บังคับหมู่ นายต้อน	—	ฉ
(๑๐) นักเรียนนายร้อย นัก เรียนนายเรือ	—	ช
(๑๑) ลูกแถว	—	ช

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ หน้า ๔๗๕

มาตรา ๑๑ ผู้ลงทัณฑ์ หรือรับทัณฑ์ ถ้าตำแหน่งไม่
ตรงตามความในมาตรา ๑๐ แห่งหมวดนี้แล้ว ให้ถือตามที่ได้
เทียบตำแหน่งไว้ในข้อบังคับสำหรับทหาร

มาตรา ๑๒ กำหนดอำนาจลงทัณฑ์ตามที่ตราไว้นี้ ผู้มี
อำนาจลงทัณฑ์ส่งลงทัณฑ์เต็มที่ได้สถานใดสถานหนึ่งแต่สถาน
เดียว ถ้าส่งลงทัณฑ์ทั้งสองสถานพร้อมกัน ต้องกำหนด
ทัณฑ์ไว้เพียงกึ่งหนึ่งของอัตราในสถานนั้น ๆ ห้ามมิให้ลง
ทัณฑ์คราวเดียวมากกว่าสองสถาน

มาตรา ๑๓ ก่อนที่ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์จะลงทัณฑ์ครั้ง
คราวใดก็ดี ให้พิจารณาให้ถ่วงถ่วงแน่นอนว่า ผู้ที่จะต้องรับ
ทัณฑ์นั้นมีความผิดจริงแล้ว จึงส่งลงทัณฑ์นั้น ต้องระวัง
อย่าให้เป็นการลงทัณฑ์ไปโดยโหฬารจิต หรือลงทัณฑ์แก่ผู้ที่ไม่
มีความผิดโดยชัดเจนนั้นเป็นอันขาด เมื่อพิจารณาความ
ผิดละเอียดแล้วต้องชี้แจงให้ผู้กระทำผิดนั้นทราบว่าการกระทำผิด
ในข้อใด เพราะเหตุใด แล้วจึงลงทัณฑ์

แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๖

* มาตรา ๑๔ ถ้าผู้มีอำนาจบังคับบัญชาได้ลงทัณฑ์ข้าราชการ
ชั้นสัญญาบัตร ต้องส่งรายงานการลงทัณฑ์แล้วนั้นเสนอ
ตามลำดับจนถึงชั้นผู้บัญชาการ

เล่ม ๕๐ หน้า ๔๘๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๗๖

มาตรา ๑๕ เมื่อผู้มีอำนาจบังคับบัญชาได้ทราบว่า ผู้ซึ่ง
อยู่ในบังคับบัญชาของตนมีความผิดจนปรากฏแน่นอนแล้ว
แต่ความผิดนั้นควรรับทัณฑ์ที่เหนืออำนาจจะสั่งกระทำได้ ก็
ให้รายงานชี้แจงความผิดนั้น ทั้งออกความเห็นว่าจะลง
ทัณฑ์เพียงใด เสนอตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจลงทัณฑ์
ได้พร้อมกับความผิด เพื่อขอให้ผู้นั้นสั่งการต่อไป

แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ว่าด้วยการชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้เสียหาย พุทธศักราช ๒๔๗๗, พ.ร.บ.ฯ (ฉ.๕) พ.ศ. ๒๕๐๕

*มาตรา ๑๖ ถ้าเป็นความผิดซึ่งมีวิธจำกัดกำหนดทัณฑ์
ไว้โดยแน่นอนแล้ว เช่น ฐานขาด หนีราชการทหาร เป็นต้น
หากกำหนดทัณฑ์นั้นเหนืออำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะสั่ง
ลงได้ ก็ให้นำเสนอเพียงชั้นที่กล่าวต่อไปนี้

๑) ฝ่ายทหารบก ผู้บังคับบัญชาตำแหน่งชั้นผู้บังคับ
การกรม หรือชั้นผู้บังคับกองพันที่อยู่ต่างจังหวัดกับ
ตำแหน่งชั้นผู้บังคับการกรม

๒) ฝ่ายทหารเรือ ผู้บังคับการกองเรือรบ
แม้ว่ากำหนดทัณฑ์นั้นจะเหนืออำนาจก็ดี ให้ผู้บังคับ
บัญชาชั้นที่กล่าวนี้มีอำนาจสั่งลงทัณฑ์ได้ทีเดียว ไม่ต้องนำ
เสนอตามลำดับชั้นต่อไปอีก แต่จะสั่งลงทัณฑ์ได้อย่างสูง
เพียงไม่เกินอำนาจที่จะกำหนดไว้สำหรับแม่ทัพ

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๗๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ หน้า ๔๘๑

มาตรา ๑๗ นายทหารที่เป็นหัวหน้าทำการควบคุมทหารไปโดยลำพัง ให้มีอำนาจที่จะส่งลงทัณฑ์ผู้อยู่ใต้อำนาจในระหว่างเวลาที่ควบคุมอยู่นั้นเสมอผู้มีอำนาจเหนือจากตำแหน่งของตนขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งได้ เว้นแต่นายทหารซึ่งมีอำนาจเป็นผู้ลงทัณฑ์ชั้น ๒ ขึ้นไปจึงไม่ต้องเพิ่ม

แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ พ.ร.บ. ๒๕๕๐

* มาตรา ๑๘ ถ้าผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ได้ส่งลงทัณฑ์ผู้กระทำผิดในฐานจำขัง หรือขังแล้ว และผู้รับทัณฑ์จำขัง หรือขังนั้นกระทำผิดซ้ำอีก ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์จะส่งเพิ่มทัณฑ์ก็ให้พิจารณาคุกกำหนดทัณฑ์ที่ได้ส่งไว้แต่เดิมนั้นก่อน ห้ามมิให้กำหนดเวลาให้ผู้ต้องถูกจำขังหรือขัง ทั้งกำหนดเดิมและกำหนดที่เพิ่มใหม่รวมกันเกินกว่ากำหนดอำนาจของผู้ส่งลงทัณฑ์นั้นเป็นอันขาด หากผู้กระทำผิดนั้นควรต้องรับทัณฑ์เกินกว่ากำหนดอำนาจของผู้ที่จะส่งลงทัณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ปฏิบัติการตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๕ แห่งหมวดนี้

มาตรา ๑๙ นับตั้งแต่วันที่ปรากฏหลักฐานแห่งความผิดของผู้กระทำผิดซึ่งจะต้องรับทัณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้โดยแน่นอนแล้ว ถ้าผู้มีอำนาจลงทัณฑ์มิได้จัดการที่จะให้ผู้นั้นได้รับทัณฑ์ภายในกำหนดสามเดือน เป็นอันนับว่าล่วงเลยเวลาที่จะลงทัณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้เสียแล้ว จะส่งลงทัณฑ์

เล่ม ๕๐ หน้า ๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๗๖

โดยอำนาจตนเองมิได้ เว้นเสียแต่ผู้ที่กระทำผิดนั้นขาด
หนีราชการเสียแต่เมื่อก่อนครบกำหนดสามเดือน จึงมิให้
นับวันที่ขาด หนีนี้เข้าในกำหนดเวลาล่วงเลย ให้นับตั้งแต่
วันที่ได้ตัวผู้นั้นกลับมาซึ่งที่รับราชการ

มาตรา ๒๐ เมื่อผู้มีอำนาจได้สั่งลงทัณฑ์ตามพระราช
บัญญัตินี้แล้ว ผู้ที่สั่งลงทัณฑ์ หรือผู้มีอำนาจบังคับบัญชา
เหนือผู้ที่สั่งลงทัณฑ์นั้นมีอำนาจที่จะเพิ่มทัณฑ์ หรือลดทัณฑ์
หรือยกทัณฑ์เสียก็ได้ แต่ถ้าเพิ่มทัณฑ์แล้ว ทัณฑ์ที่สั่งเพิ่ม
ขึ้นนั้นรวมกับที่สั่งไว้แล้วเดิม ต้องมิให้เกินอำนาจของผู้
ที่สั่งใหม่นั้น

หมวด ๔

วิธีร้องทุกข์

มาตรา ๒๑ ในการที่จะรักษาวินัยทหารให้เป็นระเบียบ
เรียบร้อยอยู่เสมอ ย่อมเป็นการจำเป็นที่ผู้บังคับบัญชาจัก
ต้องมีอำนาจในการบังคับบัญชา หรือลงทัณฑ์อยู่เองเป็น
ธรรมดา แต่ผู้บังคับบัญชาบางคนอาจใช้อำนาจในทางที่ผิด
ยุติธรรม ซึ่งเป็นการสมควรที่จะให้ผู้ได้บังคับบัญชามี
โอกาสร้องทุกข์ได้ในทางเป็นระเบียบไม่ก้ำก่าย

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ หน้า ๔๘๓

มาตรา ๒๒ คำชี้แจงของทหารว่า ผู้บังคับบัญชากระทำ
แก่ตนด้วยการอันไม่เป็นยุติธรรม หรือผิดกฎหมาย หรือ
แบบธรรมเนียมทหารว่า ตนมิได้รับผลประโยชน์หรือสิทธิ
ตามที่ควรจะได้รับในราชการนั้น เรียกว่า “ร้องทุกข์”

มาตรา ๒๓ ทหารจะร้องทุกข์ได้แต่สำหรับตนเองเท่านั้น
ห้ามมิให้ร้องทุกข์แทนผู้อื่นเป็นอันขาด และห้ามมิให้ลงชื่อ
รวมกัน หรือเข้ามาร้องทุกข์พร้อมกันหลายคน และห้าม
มิให้ประชุมกันเพื่อหารือเรื่องจะร้องทุกข์

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ร้องทุกข์ในเวลาที่ตนกำลังเข้าแถว
หรือในขณะที่กำลังทำหน้าที่ราชการอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น
เวลาเป็นยาม เป็นเวร ดั้งนี้เป็นต้น และห้ามมิให้ร้องทุกข์
ก่อนเวลาว่างไปแล้วยี่สิบสี่ชั่วโมง นับตั้งแต่ที่มีเหตุจะต้อง
ร้องทุกข์เกิดขึ้น

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ร้องทุกข์ว่า ผู้บังคับบัญชาลงทัณฑ์
แรงเกินไป ถ้าหากว่าผู้บังคับบัญชานั้นมิได้ลงทัณฑ์เกิน
อำนาจที่จะทำได้ตามความในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ ถ้าจะกล่าวโทษผู้ใดให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับ
บัญชาโดยตรงของผู้นั้น จะร้องทุกข์ด้วยวาจาหรือจะเขียน
เป็นหนังสือก็ได้ ถ้าผู้ร้องทุกข์มาร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้ผู้รับ

เล่ม ๕๐ หน้า ๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๗๖

การร้องทุกข์จัดข้อความสำคัญของเรื่องที่ร้องทุกข์นั้น ให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

ถ้าหากว่าผู้ร้องทุกข์ไม่ทราบชัดว่า ตนได้รับความเดือดร้อนเพราะผู้ใดแน่ ก็ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรงของตน เพื่อเสนอไปตามลำดับชั้น จนถึงที่สุด คือ ผู้ที่จะสั่งการไต่สวน และแก้ความเดือดร้อนนั้นได้

มาตรา ๒๓ ถ้าเขียนความร้องทุกข์เป็นจดหมายแล้ว จดหมายนั้นต้องลงลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ ในเรื่องทุกข์จะบังคับใดไม่มีลายมือชื่อ ผู้บังคับบัญชาไม่มีหน้าที่จะต้องพิจารณา

มาตรา ๒๔ เมื่อผู้ใดได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบที่วางมาแล้ว และเวลาล่วงพ้นไปสัปดาห์หนึ่งยังไม่ได้รับความชี้แจงประการใด ทั้งความเดือดร้อนก็ยังไม่ปลดเปลื้องไป ให้ร้องทุกข์ใหม่ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นที่สูงถัดขึ้นไปเป็นลำดับอีก และในการร้องทุกข์ครั้งนี้ให้ชี้แจงด้วยว่าได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นใดมาแล้วแต่เมื่อใด

มาตรา ๒๕ ถ้าผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องร้องทุกข์เมื่อใด ต้องรีบไต่สวนและจัดการแก้ไขความเดือดร้อน หรือชี้แจงให้ผู้ยื่นใบร้องทุกข์เข้าใจ จะเพิกเฉยเสียไม่ได้เป็นอันขาด ผู้ใดเพิกเฉยนับว่ากระทำความผิดต่อวินัยทหาร

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๗๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ หน้า ๔๘๕

มาตรา ๓๐ ถ้าผู้บังคับบัญชาที่ได้รับ เรื่องร้องทุกข์ได้ชี้แจงให้ผู้ร้องทุกข์ทราบแล้ว แต่ผู้ร้องทุกข์ยังไม่หมดความสงสัย ก็ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปได้ และต้องชี้แจงด้วยว่าได้ร้องทุกข์นั้นต่อผู้ใด และได้รับคำชี้แจงอย่างไรแล้วด้วย

มาตรา ๓๑ ถ้าหากปรากฏชัดว่า ข้อความที่ร้องทุกข์เป็นความเท็จ หรือการร้องทุกข์นั้นกระทำไปโดยผิดระเบียบที่กล่าวมา ผู้ร้องทุกข์จะต้องมีความผิดฐานกระทำความผิดต่อวินัยทหาร

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมาณวันที่ ๑๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖
เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

ตารางกำหนดลักษณะที่ควร

[illegible]

๑) กำหนดดัชนีในตารางน คือ กำหนดที่สูงสุด สูงที่หนึ่งซึ่งเกินกำหนดไม่ได้ แต่ค่าความได้

๑) กำหนดค่าตัวแปรตาม คือ กำหนดค่าของฟังก์ชันค่าตอบแทน
๒) กำหนดค่าตัวแปรอิสระ กำหนดค่าของฟังก์ชันต้นทุน
๓) กำหนดค่าตัวแปรอิสระ กำหนดค่าของฟังก์ชันต้นทุน
๔) กำหนดค่าตัวแปรอิสระ กำหนดค่าของฟังก์ชันต้นทุน
๕) กำหนดค่าตัวแปรอิสระ กำหนดค่าของฟังก์ชันต้นทุน

แต่ถ้าให้อยู่เวร

- แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัณฑิต
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2477